

72.

ΕΥΦΗΜΙΑΙ
IN HONOREM A-
CTUS PUBLICI

Quo
AB AMPLISSIMO JURIS AN-
TECESSORUM SENATU

IN
CELEBERRIMA ACADEMIA
BASILEENSI
SUPREMO IN UTROQ. JURE TITULO
Solemni renunciatione

infigniebatur
ELIAS THALVVENCELIUS

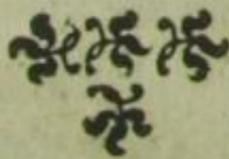
*Strelensis Sil. Illustrissima Juventutis Pa-
latinae in aula Bipontiã Præceptor*

AD. III. KL. Vltil.

AN. MDCI.

Boni nominis & ominis ergò
dictæ

Ab Amicis

BIPONTI,
Excudebat Casparus Wittelius.
An. Christi 1601.

gr. er. D.

81, 9f

Aus der
Schloßbibliothek zu Oels
1885

12657

Hoc erat in votis, Astræe ò cura decusq̃,
THALVENCELI, olim cum nos convictus haberes
Communis, dulciq̃, ambus vinciret amore
Conspirans jucundè animorum mutuus ardor,
Hic ubi Musarum splendet domus hospita clivo
Structa Altorfino illustri curante Senatu:

Hoc erat in votis, aliquando hanc cernere lucem
Aureolam ac niveam, electo dignamq̃, lapillo,
Quà studiis quondam civilibus, auspice cæptis
Numine cælesti, colophonem imponere posses,
Convenientibus & titulis decoratus ovare.
Nunc en illa tibi lux optatissima fulget,
Te voti tandem Basileaq̃, damnat amica,
Doctorem juris gratà dum voce salutat.
Haud aliter, si quis mandavit semina sulcis,
Mille petit votis, quàm compleat horrea messem.
Messis adest? ò quæ tum illi implent gaudia pectus!

Quàm vellem, ELIA, ut meritum est tuum, amice, Ca.
Gratari ista meis tibi præmia dulcia honorum mænis
Debita jam pridem, nisi me mea conscia virtus,
Clamosâ in cathedrâ clarandaq̃, jura retardent.
Ne tamen officium nostrum planè omne requiras,
Hæc tibi pauca damus. Tu mentem hic, non opus ipsum
Specta, ceu Superi, modico queis farre litantes,
In nobis adsit dum mens modò pura, placemus.

Sic est: vulgus amat dici magis atque videri,
Quàm doctum esse probumque, & imagine gaudet inani.
Vsq̃, ad id species quàm res est gratior illi.

Inde mora impatiens aliquis multum improba vota
 Ac spes precipitans indebita premia poscit
 Ante diem. O quanta hinc existit lerna malorum!
 Inq̄ foro, inq̄ choro, in tenera ludisq̄ juventa,
 Dum rerum committuntur tractanda gubernas
 His, qui vix primis Musarum sacra labellis
 Gustarunt; magnoq̄ tamen se nomine jaçant.
 Hinc audax prodire genus, quod sacra profanis
 Misceat insanis clamoribus, inaq̄ summis,
 Cernimus (heu dolor!) in cladesq̄ erumpere sevas.
 Humanum eq̄ homine officium propè tollere totum.
 Sic oleum indomito per se suffunditur igni,
 Satq̄ ex sese insana instantur classica plebi.
 Verum ego quò? Nec enim nunc talia scribere tempus.
 Quin ad te, ELIA, redeo. Tibi nempe procaci
 E vulgo exempto melior sententia sedit,
 Esseq̄ quam dici potius fuit atque videri
 Doctrinâ solidâ virtuteq̄ & arte politum:
 Nec pro re species animum delusit inanis:
 Ceu quondam perhibent iniisse Ixiona nubem
 Pro Iunone, & Centauros genuisse feroces.
 Vidimus ingenii felicitis plurima signa,
 Doctrinaeq̄ tua specimen memorabile sæpè
 Vidimus: & magnum quid de te, fata modo asint,
 Polliciti Themidi, crescat tua gloria, crescat,
 Diximus, & fausto te excepimus omine semper,
 Sub tecto hic tecum leti dum viximus uno,
 Partitiq̄ sumus joca seriâ plurima tecum,
 Me quibus ipse simul caperes, capereris & à me.
 Post Altorfinis longum valedicere Musis,
 Atque Palatinum placuit migrare Bipontum.
 Hic ego quid memorem, quâ cum probitate fideq̄

Mandatum

*Mandatum tibi munus obisti à principe magno
(Principibus placuisse virus tibi adorea clara est)
Effigiem ipse sui generoso pectore natos
Qui tibi commisit formandos artibus iisdem
In quibus excellis: equum callere bonumq̄,
Illicito licitum discernere, turpia honesto,
Reddere cuiq̄ suum: populosq̄ in pace tueri,
Et crepero ut deceat patriam defendere bello,
Ac de prateritis longè pranosse futura,
Et bona conciliare, & noxia declinare,
Aut facere ut feriant leuius, damniq̄ minus dent.*

*Hac te Principibus gratum fecere, seniq̄
Nestorio, juvenumq̄ choro florentibus annis:
Et facient porro. Quibus est parta artibus, iisdem
Gloria servatur facile, accrescitq̄ subinde.*

*Nunc tandem meritos ambus maturus honores,
Quos alius rapit ante diem: sed & occidit ipsi
Ante diem properatus honos, ut solstitialis
Herbula, vanescit fructus cum flore caduco.
Qua citò confiunt, ea & interitus celer aufert,
Cum vix nata etiam fuerint. At gloria vera
Radices agit, & solidè defixa perennat:*

Qua sequitur te THALVENCELI, avùmq̄ sequetur.

Cunradus Rittershusius Brun-
svvicensis I C. & Antecessor in
Academiâ Noricâ, quæ est
Altorffii.

A 3

Qui

Qui populis æquum Prætor jus dicere novit,
Qui facit & dicit quæ jubet alma Themis,
Ille joco & ludo, missisque sodalibus, omni,
Noctes atque dies incubuit studio,
Ut juris sanctas plenè condiscere leges,
Ac operæ precium posset habere suæ.
Conditor humanis inculpsit mentibus, id, quod,
A nobis fieri rite pieque velit:
Credula notitias obfuscat opinio rectas.
Iudicium crebrò fallere quenque solet.
Fortè puer brevior tunicâ se corpore longâ
Vestiit, at contrâ longior ipse, brevi.
Hocce puer Cyrus judex ubi vidit, inique
Hoc fieri, sumto censuit arbitrio,
Et longum longam præcepit sumere vestem,
Quique brevis fuit, hunc jussit habere brevem.
Illius haud tulit hoc, ipsum fecisse, Magister,
Et tunicam jussit reddere cuique suam.
Non sibi quod visum, sed quod sit legibus æquum,
Id justum quivis, scilicet, esse putet.
Cùm tu igitur rectum à pravo discernere noris
ELIA, ingenii dexteritate tui,
Egregiis & cùm vitam virtutibus ornes,
Sisque Palatino cura, decusque Duci:
jure tibi meritos Basilæa impertit honores,
Regia doctrinæ multigenæ, illa domus.
Vita tibi, cursusque ævi, studiumque laborum,
Sit sòspes, felix, frugiferumque diu.

*M. Pantaleon Candidus
Superintendens Bipontinus.*

Quo

Quò THALVVENCELI proficisceris? an-
ne morari

Amplius haud gemini pontis in urbe placet?

An verò vulsâ Themis admonet aure, jubetq̃:

I, pete doctrinae præmia iusta tua.

Hoc erat: ergo viris celebris Basilea peritis

Virtutesq̃ tuas ingeniumq̃ probet.

Et te conspicuum multo, quo dignus, honore

*Rursus ad hanc salvo corpore mittat hu-
mum.*

*Ut patria, & patria spes, Princeps junior
annis,*

Ex studiis capiant commoda læta tuis.

Hoc precor, hoc opto: præses terræq̃ poli q̃

Christe fac optatis pondus inesse meis.

Henricus Fabricius Philosophiæ & Med. D.
per Hornbacum Basileam eunti
faciebat ex tempore.

Elia

ELIA fragilis quando spacium breve vitæ est,
Virtute n' ti & extumâ
Tendere oportet ope,
Ne quæ lapsa polo est, divinæ particula auræ,
Simul occidat, cum corpora,
Vivere desierint.
Tunc putas illos, quorum admirantur honores
Seri nepotes, otio
Cónsenuisse pigro?
Scilicet una illa est ad honores semita, multis
Angusta, clausa nemini;
Quà juvat ire, patet.
Nec tibi fructus abest tuus. En amplissima dona
Largâ togatæ dexterâ
Addita militiæ,
Te dum vita manet semper mansura, nec ullo
Sortis tonantis impetu
Eripienda bona.
Quin etiam ætherias cum mens migrarit in arces
Durant sepulcri expertia,
ut nec humo genita;
Sed ferro atq; Afris exciso marmore in oris
Vivaciora, posteris
Suspicienda tuis.
Quæ non instar opum fortunâ judice quosvis
Heros habent, sed optimum
Hic ibi quenque legunt.

*Joannes Ulricus J. u. D.
& P. L. Consiliarius
Bipont.*

Spinosa

Spinosa ut inter germina carpimus
Fragrantiores nos juvenes rosas,
Nexuri odoras pulchriori
Cum phylirâ capiti corollas:
Vt suaviores castaneæ suos
Fructus Echinis asperioribus
Amiciunt; ut aut amaris
Cordicibus Rhodopeja Phyllis,
Plorans amorem, condit amygdalum:
Sic queritanda Fama laboribus
Insignior, dum tesqua, & altos
Pieria peragramus ocre.
Nec cui revincit tempora FAUSTITAS
Florente lauro, ni prius ardua
Conscenderit daphnona Phæbi,
Aut teneris loca sacra Musis.
Namq̄, altiori vertice Mænali
Propter volantis flumina Pegasi
Fuisse FAMÆ consecrata
Templa, ferunt senioris ævis
Vates, profanis invia gentibus.
O templa quando vestra ego limina
Tangam coronatus virenti
Frunde daphnes, pia Fama, frontem?
O quando lætis hoc Kapitolum
Scandam quadrigis, quandoq̄, frondibus
Pulvinar hoc tegam dæorum,
Et foribus daboserta Eburnis?
Concedite ô vos Pierides mihi
jam nunc ELIAM ponè sequi, sacrum
Vt hauriam cantum, utq̄, ritus
Et virides videam corollas,

B

Qucis

2
Queis Candidato tempora cingitis
Vestro. ô liceret tot nova carmina

Audire, tot novos honores,
Tot titulos super alta cæli
Convexa ituros. SCHEDIUS en suam
Lyram resumit, quodq; dolet Lino
Canit, GRUTERO, candidoq;
Dulcè RITERSHUSIO accinente.
O alma Virtus quàm potis es, tibi
Et mente, toto & corpore deditos
Extollere, ut sint chariores
Principibus propriâ medullâ!

Amicitia ergò scripsi Basileæ
Jan. Iacobus Grasserus. M. & P. L.

Castalidum teneris, ELIA, sedule ab annis
Cultor, ab Elysiis nobile germen agris,
Quem Charis amplexu fovit veneranda pudico,
Erudiitque suo turba novena Choro;
Ardua subductum bifidi per culmina Montis
Ipse Sacra statuit Phœbus in arce Pater:
Adspice, quanta tuæ confurgat gloria famæ,
ut studiis faveant Numina casta tuis.
Candida te virtus, doctâ cum Pallade; celso
Illustres juxtâ tollit honore Duces.
jamque Sacro coeunt Divæ ex Helicone Theatro,
Ludit ubi alternos Gratia nuda modos,
Virgineas tenero nectens è fronde coronas,
Fundit opes circum Chloris amœna suas.
Diva, choros ducens Phœbeâ consita lauro,
Imponit capiti mollia Serta Themis.
Quin etiam magni Pietas jovæ inclyta proles,
Præsto est in cultus officiosa tuos,

Hanc

Hanc quia dilēxti primo studiosus ab ævo,
Ecce pias cingit nunc tibi palma comas;
Palma suos Victrix quæ perdere nescit honores,
Semper in adversum pressa resurgit onus.
Hinc Eleo olim certamine si quis abiret
Victor, ei palmæ pignus ovantis erat.
Atque ita Sacra virum nobis oracula pingunt,
Quem Christi justum gratia amorque facit.
Quique suam ad legis peragit dictamina vitam,
justitiæ fungens sedulus officii:
Quòd ceu palma eomas diffundat læta virentes,
Constitus ad Sacræ limina Sancta Domus.
Sed tibi quis tantos carpenti sensus honores,
In longos cumulant quos tibi fata dies?
Gaudia quæ tacitum perfundent pectus, ELIA,
Si videat talem te genuisse Parens?
Scilicet, hoc etiam reverentia Numinis ævo,
Hic quoque certa Dei præmia cultor habet.
Perge modò, & Magni, CASIMIRUM, Patris, apud te
Depositam antiquâ, spem, pietate, cole.
Sic ubi mortalis vaga gloria transiet ævi,
Te superum excipiet majus in orbe Decus;
Cum rutilum vincent splendoribus æthera justis,
justitiæq; graves, sidera clara, Duces.
Nunc gaude his felix, juris divine Sacerdos,
Quos Pietas fructus & Themis alma ferunt.
Atque Herois habe tanti reverenter honores,
Principibus laus est magna placere viris.
CHRISTE, Palatino da mollia fata JOHANNI,
Cæteraque illustris membra tuere Domus.

Isaac Cramerus

Hornbacensis Scholæ Professor.

B 2

Inter

Inter honorandos, ELIA dulcis, amicos
 jure mihi longo tempore amate, meos:
 Quos capis, ex animo, dignos, tibi grator honores,
 Et precor auspicijs optima quaq; novis.
 Erudit patriis te clara Silesia ludis,
 Viderunt alia discipulumq; Schole:
 Heidelbergi sacri tenuit te juris alumnum,
 Imbuit & sancta cor pietate tuum.
 Junior egregia Clarissimus indole Princeps,
 Ampla Bipontini quem colit aula Ducis;
 Ille tibi docta datus erudiendus in arte
 Supra annos claro proficit ingenio.
 En tibi magnarum jam surgit adorea laudum
 Quam Sophia & Virtus, quam Themis alma parit.
 Vrbs tibi Musarum pollens regina sacrarum,
 Doctoris titulos dat Basilea novos.
 Officia haud debent incompensata relinqui;
 Pro meritis capiat premia quisq; suis.
 Sint conducibiles precor hi tibi semper honores,
 Sospes & in longos sit tibi vita dies.

Samuel Candidus P. F.

Dignus favore est, dignus & omnium
 Amore: quem ter nobilis, entheâ
 Vi, Spiritus sub corde pulcro
 Vsque fatigat, & usque adurget:
 Ut se, & labores, & studium, & caput,
 Et carius si quid capite obtinet,
 Ceu PLURIBUS prodesse natus,
 PUBLICIÆ vovëat saluti.
Hunc non VACUÏNE quisquam operarier,
 Nec LIBERO, nec, vidit, APICIO,
 Nec culta (phui) nimis, precari
 Numina degeneri popello:

Sed pingue supra se genus elevans,
 Musis litavit sacraq; GRATIIS:
 Fréquentuè visit, visa paucis
 Templa BONÆ, coluitq; MENTIS.
 Hinc attulit sese SOPHIÆ ad domum
 VIRTUTIS & per, plurimus, arduæ
 Reptavit arces, transiturus
 Hinc, patefactam ad HONORIS ædem.
 jam thure DIVÆ, jam quoties mero,
 Quæ de cathédra JURÆ dat auræ,
 Fécit? quot aras didicavit
 VIRGINIS in DOMINÆ sacello?
 Hæc cuncta passus, dum benè, civium
 FRUCTUQUE, non inglorius, olim AGAT:
 Seu torquëat clavum ipse: sive
 Consiliis animet REGENTEM.
 Alter vel INDO S curset ad extimos;
 Marisq; gazas cóngreget HESPERI,
 Et quidquid usquam dat metalli
 Auriferis PERUANA venis;
 Vehatq; vestem, murice périlitam,
 Et transmarini seminis indolem,
 Mercesuè, quas largè ministrat
 MASSAGETIS habitata CHINE
 Siccum per æquor velificantibus,
 Et quas odorum dat segetes ARABS,
 Novoq. quas ab orbe misit
 Turgidus imperiis IBERUS.
N Empe hic, THEMISTÆ fortibus asseclis,
 Quos PUBLICO Natura dedit BONO,
 Hoc discrepat, quod Sensui MENS,
 Quemq; modò is benè habet, palato.

Ille advehit : verùm hic facit , ut quæat
Vti, fruique & ducere spiritum,
Et hospitem vehi per æquor,
Perque hominum malefida tecta :

Velut CEDRORUM filia nobilis,
Celsò educavit quam LIBANUS jugo,
Injurias , ramosa cæli
.. Alitibus timidis tuetur.

ET tu. THEMISTYS quam probat, ELIA
Addicte consultis SAPIENTIÆ,
Non fabulis, fucò dolosè
Quæ simulant SOPHIÆ figuram :

Quas non vorasti, quotue molestias:
Laudabili dum concitus alite,
Voti reusque sempiterni,
Laudis ad (ô benè!) metam anhélas?

Te ter SORORUM concilium trium
Montes volentem duxit in AÖNAS:
Te GRATIÆ illâ perluerunt,
Quâ VENUS alma lavatur, undâ :

Tibi imputavit MENTEM animi BONAM
Diva, ACTUOSÆ quæ SOPHIÆ præest:
Te vidit, & , VIRTUS probavit
Non sibi dedécorem clientem.

Benè est ! iò ! fundamina jecimus!
Vicina, VIRTUS, en, quatit ostia:
Patescit, en, HONORIS ædes:
Obvius, en, tibi prodit ille!

Eja, ô THEMISTY, nunc ades; & volens
Tuo corónam depropera ELIÆ;
Et pertinaci emtos labore
(Vult id HONOR) dato habere honores.

Viden',

Viden', SECURES SCEPTRAq; quæ tenet,
 VIRGO, & regit RES consilio potens,
 Vt, iam diu AULÆ debitum, ornet,
 Principibusq; Viris amatum?
 Viden', quadrigis alta petentibus
 Vt appropinquet FAMA, supérstitem
 Vectúra, GLORIÆQUE in alto
 Impositura dein theatro?

Iohannes Libingus Sil. L L. Cand.
 in Acad. Mysorum F.

Prisca fides, pietas, morum probitasq; decusq;
 Quæ in te principibus perplacuere viris.
 Hæc eadem illustris morum vitæq; magistrum
 Sanguinis Heroum te statuere pium.
 Sanguinis à summè laudato principe creti,
 Quem tenet & vera Religionis amor.
 Nam coluisse Deum, populum rexisse benignè,
 Principis hæc magni gloria magna tui.
 O te felicem, sed non sine numine, tanti
 Quod te nunc foveat gratia tanta ducis.
 Idq; tuo merito, quid enim? nitidissima virtus
 Mi THALVENCELI hæc hæc tua promeruit.
 Sed quis non dubitet, num sis præstantior illâ,
 An major vegeti laudibus ingenii?
 Tu doctus verum juris depromere sensum,
 Quasq; dedit reliquas Iustinianus cæpes.
 Sed iuvat & multum sacros hausisse liquores,
 Adque gravem Themidem te didicisse sonum.
 Non ego: sed tota est mihi vel Germania testis,
 Atque ea quæ prole est Slesia clara sua.

Tuq;

Tuq³ ferax myrti collis, Palatinaq³ Rura,
Qua³ Nicri lymphas Musa perennis amat.
Vos o Rhe³igena Musa, & te Raurica Tellus,
Vos Themidos proceres in mea vota trahunt.
Qui jam jam meritos tibi decrevere triumphos,
Atque tua insigni laurea ferta comae.
Laurea ferta comae, nullos peritura per annos,
Quae celebris testes semper honoris erunt.
Non sic Penelope visa letatus Vlysses,
Non Helenam raptam Troius hospes erat.
Quantam ego nunc letor longe dulcissime amice,
Quae mea percurrit viscera, letitia.
Cum te cerno novis titulis & honoribus auctum,
Atque tuum fulgens frunde virente caput.
Vos, quoscunq³ movet verae virtutis imago,
Et Themidis magna non male fictus amor.
Gaudentes mecum laetos nunc edite plausus,
Verbaq³ perpetuo rite sacrata Deo.
Vive diu felix, miseri solatia casus,
Injuste pressis dulce levamen ades.

M. Nicolaus Agricola Basileensis
Perscripsi Basileae 28. julii
An. S. R. 1601.

F I N I S.

Biogr. erud. D
1681, 9 f